24/02/2020

Όλοι μαζί, μικροί και μεγάλοι, για βόλτα στην Αθήνα

/ Ενορίες

Πώς να κάνουμε τις οικογένειές μας να αντέξουν στο χρόνο;

Οι καθημερινές στιγμές δημιουργούν αναμνήσεις ζωής στην οικογένεια, που υφαίνουν εκείνη τη χρυσή και αδιόρατη κλωστή του οικογενειακού πνεύματος. Έτσι και οι ενορίτες του Αγίου Δημητρίου Ομωνύμου Δήμου Αττικής αποφάσισαν στο πλαίσιο του Σεμιναρίου Ποιμαντικής της Οικογένειας να κάνουν μια δράση διαφορετική «που να χωράει όλη την οικογένεια».

Η ανταλλαγή κοινών εμπειριών δημιουργεί δυνατούς δεσμούς μέσα στην οικογένεια. Έτσι συναντηθήκαν για ένα βιωματικό μάθημα όλοι μαζί παρέα, μεγάλοι και μικροί, γονείς μα και παιδιά.

Την Κυριακή, 16 Φεβρουάριου 2020 με οδηγό την επιμορφώτρια Δρ. Αγγελική Μαστρομιχαλάκη, ένα ηλιόλουστο λοιπόν πρωινό μετά τη Θεία Λειτουργία,

συναντήθηκαν στην Μητρόπολη Αθηνών (11.30). Εκεί έγινε μια πρώτη ξενάγηση στον ιστορικό Ναό της Ευαγγελίστριας και στη συνέχεια πορευθήκαν προς την Ιερά Αρχιεπισκοπή Αθηνών.

Τρίτος σταθμός υπήρξε το σπίτι της αγίας Φιλοθέης της Αθηναίας (12.00),

το οποίο είναι και το παλαιότερο σπίτι της Αθήνας, όπου ξεναγηθήκαμε στο κατώι και στο ανώι. Από εκεί ακολουθήσαμε την οδό Αδριανού με στάση το Πρώτο Σχολείο που χτίστηκε μετά την Ελληνική Επανάσταση. Το οποίο λειτουργεί από το 1875 έως σήμερα, χαράσσοντας 140 χρόνια παρουσίας στην εκπαίδευση. Έμβλημα του σχολείου η φράση «φρόνησις μετ' επιστήμης και ευθύτητος». Αποτελεί το στολίδι της Αδριανού, του πιο ωραίου δρόμου στην Πλάκα. Οι κολόνες δωρικού ρυθμού, το αέτωμα, η επιβλητική μαρμάρινη σκάλα και κυρίως οι δύο φοίνικες παραπέμπουν περισσότερο σε αρχοντικό παρά σε σχολείο. Είναι το πρώτο «σημάδι» της ιστορίας του κτιρίου, που υπερβαίνει και την αναμφισβήτητη αρχιτεκτονική αξία του, για την οποία έχει κηρυχθεί μνημεία από το 1977, με απόφαση του υπουργείου Πολιτισμού.

Πέμπτη στάση στον περίπατο ήταν ο ναός του Αγίου Νικολάου Ραγκαβά (13.00) ο οποίος βρίσκεται βορειοανατολικά της Ακρόπολης και συγκεκριμένα επί της οδού Πρυτανείου, λίγο παρακάτω από την περιοχή Αναφιώτικα της Πλάκας. Η περιοχή αυτή στα βυζαντινά χρόνια, αποτελούσε την αριστοκρατικότερη συνοικία της πόλεως. Ο ναός κυριολεκτικά στηρίζεται στους πρόποδες του βράχου της Ακροπόλεως, αγναντεύοντας το λόφο του Λυκαβηττού.

Προχωρώντας ξεναγήθηκαν στον αρχαιότερο δρόμο της Αθήνας την οδό Τριπόδων (13.15). Η οποία ξεκινούσε από την είσοδο το τεμένους του Διονύσου, πήγαινε περιφερειακά της Ακρόπολης προς την ανατολική πλευρά, διέτρεχε το βόρειο τμήμα του ιερού βράχου και κατέληγε στο Πρυτανείο της Αγοράς. Την αρχαία αυτή οδό, διέσχιζαν και οι νυχτερινές λαμπαδηδρομίες που γίνονταν προς

τιμήν του Θεού Διονύσου. Πήρε το όνομά της από τους χάλκινους τρίποδες που τοποθετούνταν κατά μήκος της. «Έστι δε οδός από του πρυτανείου καλουμένη Τρίποδες• αφ’ ου καλούσι το χωρίον, ναοί όσον ες τούτο μεγάλοι και σφισιν εφεστήκασι τρίποδες, χαλκοί», αναφέρει ο Παυσανίας στο «Ελλάδος Περιήγησις» Πρόκειται για την οδό Τριπόδων….

Εκεί μικρή ομάδα επισκέφθηκε το Μουσείο Σχολικής Ζωής και Εκπαίδευσης και περπατώντας ξεναγηθήκαμε στην οδό Κυδαθηναίων (13.30) όπου ακούσαμε πληροφορίες για το Μουσείο Λαϊκής Τέχνης, το Κέντρο Μικρασιατικών Μελετών, παρατηρήσαμε τις οικίες Γ. Σεφέρη και Κ. Τσάτσου και καταλήξαμε στον Ιερό Ναό Μεταμορφώσεως Σωτήρος (Κοττάκη) (14.00).

Πραγματικά ήταν πολύ μεγάλη η χαρά να πορευοτούν όλοι μαζί, μεγάλοι και μικροί με την Τέχνη της Οικογένειας.